

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte, predbežne prerokoval podnet [REDAKOVANÉ]. bytom [REDAKOVANÉ] vo veci vrátenia majetku konfiškovaného jeho neb. starému otcovi a takto

r o z h o d o l

Podnet [REDAKOVANÉ] sa o d m i e t a pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e

Podnetom zo 7. februára 1994 sa navrhovateľ domáhal rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci vrátenia majetku konfiškovaného v roku 1946 jeho neb. starému otcovi [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na základe Dekréту prezidenta republiky č. 108/1945 Zb. o konfiškácii nepriateľského majetku a o Fondoch národnej obnovy.

Ústavný súd Slovenskej republiky, ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti, rozhoduje v rámci právomoci taxatívne vymedzenej Ústavou Slovenskej republiky v siedmej hlave, prvý oddiel. Jej obsahom však nie je rozhodovanie o zmiernení krívd v podobe vydania hnuteľných alebo nehnuteľných vecí, ktoré v rozhodnom období prešli na štát alebo inú právnickú osobu, ich pôvodným vlastníkom alebo ďalším oprávneným osobám. Rozhodovanie v týchto veciach bolo konkrétnymi zákonmi, vydanými v rokoch 1990 - 1992 zverené iba tým štátnym orgánom, ktoré boli v nich vymenované, pričom uplatnenie požiadaviek na zmiernenie krívd bolo možné iba v lehotách v nich uvedených, ktoré nebolo možné prekročiť.

Zákony o zmiernení krívd, vydané v uvedenom období, striktne upravovali zásady, podľa ktorých si pôvodní vlastníci alebo ďalšie oprávnené osoby mohli uplatniť svoje požiadavky na vydanie nehnuteľných alebo hnuteľných vecí. Postup obsiahnutý v týchto zásadách nebolo možné v žiadnom smere meniť alebo prispôbovať rôznym okolnostiam.

Na základe podneu fyzickej alebo právnickej osoby môže Ústavný súd Slovenskej republiky začať konanie vtedy, ak namietajú porušenie svojich práv. V danom prípade však podnecovateľ neuplatnil predpísaným spôsobom u príslušných subjektov a v zákonnej lehote požiadavku na vydanie vecí, konfiškovaných ich vlastníkovi (právnemu predchodcovi navrhovateľa) v roku 1946. Preto neprichádza do úvahy možnosť namietat porušenie jeho práva podnetom na Ústavnom súde Slovenskej republiky podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Z predchádzajúceho konštatovania vyplýva, že podnet [REDAKOVANÉ], ktorým požadoval od Ústavného súdu Slovenskej republiky, aby rozhodol vo veci, ktorá bola všeobecne záväznými právnymi predpismi zverená do právomoci konkrétnym štátnym orgánom, v presne vymedzenom časovom období, nemá zákonnú oporu.

So zreteľom na uvedené rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky podľa § 25 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 19

Za správnosť vyhotovenia

JUDr. Richard Rapant